

POSÁDKA VYŠKOV

PROFESIONÁL

Vyšlo: 15. 12. 2011

2/2011

Vyškov opět
připravuje
nováčky ... 4

Den veteránů ... 10

Konference
„Zvýšení bezpečnosti
provozu vozidel
ozbrojených sil“ ... 16

Summer
Survival 2011 ... 26

Nejmenší vojenský újezd vyřeší snížení
uspokojením restitučního nároku ... 2

Nejmenší vojenský újezd vyřeší snížení uspokojením restitučního nároku

Ministr obrany Alexandr Vondra v doprovodu náměstka Michaela Hrbaty, prvního zástupce náčelníka Generálního štábu AČR generálmajora Miroslava Žižky a dalších armádních představitelů navštívil v úterý 8. listopadu posádku Vyškov.

Právě k ní neodmyslitelně patří nejmenší z vojenských újezdů, tedy Březina. „*Je to naše páté zastavení v sérii cest po vojenských újezdech, které by do roku 2015 měly projít určitým zeštíhlením – optimalizací,*“ uvedl na setkání se starosty přilehlých obcí ministr Vondra.

Zatímco v předcházejících návštěvách ministr vysvětloval především zástupcům občanů, kteří žijí v prostorách vojenských újezdů, úmysl ministerstva dát občanům stejná práva a povinnosti, jako mají ostatní lidé v republice, tím, že se po změnách hranic přidruží k již existujícím obcím nebo si vytvoří vlastní samosprávu, na Březině nebylo téměř o čem diskutovat.

To proto, že na rozdíl například od Libavé, kde žije více než tisíc obyvatel podle zvláštního statutu, v Březině se jedná o dva trvale zde žijící obyvatele.

Také oni ale budou mít možnost hájit svá občanská práva jako každý občan České republiky. Podle plánu optimalizace vojenských újezdů by se prostory na východě, kde jsou hájenky, měly totiž stát územím ležícím mimo katastr státu. Zhruba pětiprocentní území, které armáda nebude využívat k výcviku, se vrátí na základě restitučního požadavku. Od dalšího zkracování hranic ministerstvo upustilo, neboť prostor vojáci potřebují k výcviku. Navíc se zde do budoucna mají připravovat všechny jednotky vyjíždějící do zahraničních misí.

Na dosavadním zpřístupnění okrajových částí, které využívají především obyvatelé přilehlých obcí k turistice, se nic nemění.

Setkání se starosty obcí předcházelo nejen jednání ministra obrany Alexandra Vondry s hejtmanem Jihomoravského

kraje Michalem Haškem, kterého informoval o konkrétní budoucnosti využití vojenského újezdu Březina, ale také účast ministra s delegací na výcviku vojáků základní přípravy.

Jak známo, letos Armáda České republiky po třech letech opět přistoupila k rekrutacím a žadatele o kariéru vojenského profesionála zařadila po výběrových řízeních do přípravy ve Vyškově. Právě sem nastoupilo k výcviku 167 nováčků. Asi patnáct z nich už výcvik vzdalo. Ostatní právě v době návštěvy ministra poprvé uváděli naučenou teorii do praxe v rámci taktické přípravy.

„Máte to štěstí, že se vám věnují v prvních krocích vojenského života ti nejzkušenější velitelé a instruktoři,“ řekl ministr Vondra při besedě s rekruty a měl na mysli to, že na výcvik nováčků dohlíží jeden z nejzkušenějších profesionálů, tedy plukovník Karel Klinovský, který prošel mnoha zahraničními misemi a patří k nejlepším vojákům české armády. Generál Miroslav Žižka ocenil fakt, že 132 nováčků do dotazníků uvedlo, že je ochotno sloužit tam, kde je česká armáda bude potřebovat.

Noví vojáci předvedli ministrovi a generálům, kteří jej doprovázeli, co se dosud stihli naučit. Poprvé překonávali ohňovou dráhu, která je jakýmsi prubířským kamenem při výuce.

Druhá zastávka ve výcvikovém prostoru patřila vojákům, kteří prošli nelehkým výběrovým sítím a byli zařazeni do čtyřtýdenního kurzu Komando. Ten je určen především pro ty nejlepší z nejlepších a absolvují ho hlavně ti, kteří se mají stát veliteli družstev.

Velitel kurzu major Hynek Pavlačka hostům vysvětlil, že se jedná o extrémně náročný výcvik, který zvládne jen málokdo. Mezi zakladatele kurzu patřil v roce 2005 dnešní zástupce náčelníka GŠ AČR generálmajor Aleš Opata. Od té doby kurz absolvovala jenom jedna jediná žena.

Ačkoli mnozí čekali ukázkou jako z akčního filmu, nic takového se nestalo. Vojáci zařazení do kurzu předvedli, že výcvik je také o trpělivosti, přemýšlení a chladné hlavě.

Instruktoři totiž uvedli cvičící do situace, kdy se podle zpravodajské informace má v dané lokalitě nacházet nepřátelský sklad zbraní a munice. Úkolem uchazečů o nášivku Komando bylo skladiště najít, pozorovat je a na základě analýzy se pokusit vniknout do skladu. Tam nastražit výbušný systém a počkat až si protivník sám svůj sklad zničí.

Text: Jiří Hokův (převzato z army.cz), foto: Hana Jurčová

Oslavy Dne vzniku samostatného československého státu

Dne 27. října 2011 proběhly stejně jako u ostatních u útvarů a zařízení AČR i v posádce Vyškov oslavy Dne vzniku samostatného československého státu, které bývají již tradičně

vzácnou příležitostí pro udělení rezortních medailí a ocenění v y b r a n ý m příslušníkům a občanským zaměstnancům AČR.

Foto:
Hana Jurčová

VYŠKOV OPĚT PŘIPRAVUJE NOVÁČKY

28. října složilo za přítomnosti prezidenta Václava Klause, ministra obrany Alexandra Vondry, náčelníka Generálního štábu armádního generála Vlastimila Picka a dalších významných představitelů státu na Hradčanském náměstí v Praze slavnostní přísahu téměř 500 nových vojáků AČR. Z toho bylo 330 studentů prvního ročníku Univerzity obrany a 153 nových vojáků AČR, kteří nastoupili k vykonání základní přípravy u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově začátkem října 2011.

Po téměř dvouleté pauze tak v těchto prostorech opět zaznělo: „*Já, voják ozbrojených sil, vědom si svých občanských a vlasteneckých povinností, slavnostně prohlašuji, že budu věrný České republice. Budu vojákem statečným a ukázněným a budu plnit ustanovení vojenských předpisů. Svědomitě se budu učit ovládat vojenskou techniku a zbraně a připravovat se k obraně České republiky a bránit ji proti vnějšímu napadení. Pro obranu vlasti jsem připraven nasadit i svůj život. Tak přísahám!*“

A výcvik pokračuje dál ...

Po složení vojenské přísahy pokračovalo již zmíněných 153 nových příslušníků AČR v absolvování náročného základního výcviku, který je celkově rozdělen do 4 etap, přičemž zvládnutí jednotlivých etap je prověřováno postupovými testy. V prosinci pak čekalo rekruty vykonání nejen závěrečné sdružené zkoušky, ale již zmiňované absolvování několikadenního komplexního polního výcviku.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková
Tisková a informační důstojnice VeV-VA

Očima žáka základní přípravy

Mezi rekruty, kteří v letošním roce nastoupili k vykonání základní přípravy ve Vyškově, byl Vítězslav Veselý. Jde o talentovaného sportovce – oštěpaře, reprezentanta ČR, který se může pyšnit vynikajícími úspěchy na poli mezinárodním, a to především ziskem 4. místa na MS v Tegú. Jeho sportovní úspěchy ho v letošním roce katapultovaly na 6. příčku v anketě Atlet roku. Nejen jeho sportovní úspěchy, ale samozřejmě i vojenská služba se staly středem zájmu médií, a tak vám přinášíme rozhovor, který poskytl armádním redaktorům.

Proč jste se coby oštěpař rozhodl stát profesionálním vojákem?

Když se ta možnost naskytla, tak jsem po ní sáhl, protože se nevyskytne vždycky. A klady převažují. Je to výhodné finančně i z hlediska celkové jistoty, protože dostanete smlouvu na delší dobu, ne jako sportovec vždy jen na rok.

Lze to brát jako odměnu za vaše čtvrté místo na mistrovství světa?

Svým způsobem určitě.

Absolvoval jste přijímač ve Vyškově. Jaké to bylo?

Šel jsem tam s jistými obavami, protože mě docela dost lidí okolo strašilo. Ale pak se ukázalo, že je to super. Měli jsme tam dobrou partu i instruktory, kteří nám sice nic neodpustili, ale byli féroví. Ze začátku jsem si samozřejmě musel zvykat, ale nedělal jsem nic, co bych nechtěl. Celkově mě to docela bavilo.

Co nejvíce?

Asi nácvič střelby, zajímavá byla také taktika. Vše bylo takové akční a jako četa jsme byli dobrý kolektiv, takže dohromady na to budu vzpomínat v dobrém.

Věděli vaši kolegové, že jste čtvrtým oštěpařem světa?

Ze začátku třeba ne, ale pak se to profláкло. Prozradili to výše postavení, kteří se na nás chodili dívat. I přesto mě ale brali jako řadového člena čety.

Žádná privilegia jste tedy pocítil?

Ne. Ani bych je nechtěl. Všichni jsme museli táhnout za jeden provaz.

Dostal jste tedy někdy i vynadáno?

Nejednou. Hlavně ze začátku, než jsem se naučil chodit správně upravený, každý den oholený, skládat si věci do komínku a tak různě.

Stihl jste v průběhu oněch šesti týdnů něco natrénovat?

Byl jsem vždy tak utahaný, že jsem se akorát svalil na ubikacích. Ale i kdybych nebyl na vojně, tak bych nic nedělal. Měl bych volno a snažil bych se odpočívat.

Zdroj: Intranet odboru propagace
a komunikace MO
(publikováno 23. 11. 2011)

Boj o elitní nášivku

v režii armádních instruktorů ve Vyškově

V letošním roce se v posádce Vyškov konaly celkem dva běhy kurzu KOMANDO a o jeho náročnosti mnohé napovídají statistiky. Výběrovým řízením prošlo z celkového počtu 116 uchazečů 73, přičemž jen 18 z nich převzalo na jaře z rukou zástupce náčelníka Generálního štábu – ředitele Společného operačního centra MO generálmajora Ing. Aleše Opaty certifikát úspěšného absolventa. Poprvé se mezi tyto nejlepší z nejlepších dostala i jedna žena. V podzimním běhu jich bylo úspěšných jen deset.

Kurz, který původně pořádala 4. brigáda rychlého nasazení, nyní na základě akreditace platné v AČR zabezpečuje VeV – VA, potažmo odbor výcviku prostřednictvím nově vzniklého oddělení výcviku KOMANDO pod vedením mjr. Hynka Pavlačky.

Cílem kurzu je otestovat budoucí velitele rojů, družstev a čet v umění velet pod zátěží a seznámit je s taktickými dovednostmi a drily, které odrážejí nejnovější poznatky získané z působení v bojových zahraničních operacích, vyvolat v nich stres a spánkovou deprivaci a vyselektovat ty nejlepší velitele. Komando nemá v české armádě obdoby a náročnost lze srovnávat například s kurzy amerických Rangers. Jeho zvládnutí vyžaduje mimořádnou fyzickou i psychickou připravenost. Celý kurz probíhá ve vysokém tempu, a to jak kvantem informací, jež musí jeho účastníci absorbovat, tak enormní fyzickou zátěží, které jsou každodenně příslušníci kurzu podrobováni. O tom, že Komando patří k nejnáročnějším v armádě, svědčí i množství těch, kteří kurz nedokončí. Většina účastníků odpadne pro svoji nízkou fyzickou kondici a motivaci, zranění se podílí na této statistice zhruba 5–7 procenty.

Kurz se řídí třemi základními principy, podle kterých se postupuje od teorie k praxi, od nejjednodušších úkolů k těm nejsložitějším a od pomalého provedení úkolu až k jeho zvládnutí

v reálném čase. Mezi probíraná témata patří plánování boje, vydávání bojového rozkazu, všeobecné a rozšířené taktické dovednosti, střelecká příprava, zdravotní příprava, ženijní příprava. Není nadsázkou konstatovat, že úspěch v kurzu je nutno si opravdu vydobýt krví a potem.

Kurzu předchází výběrové řízení, ve kterém se ze všech uchazečů vyberou nejvhodnější kandidáti pro nástup do samotného kurzu. Vstupní podmínky jsou jasně dané. Zdravotní klasifikace A, výtečné přezkoušení z tělesné zdatnosti. „Výběrák“, jak se slangově nazývá výběrové řízení, trvá zhruba týden. Během toho jsou účastníci přezkoušeni ze základních dovedností vojáka a fyzické, psychické způsobilosti. Po sečtení všech výsledků jednotlivých účastníků je oznámeno, kdo postupuje dál. Samozřejmě každý může kdykoli odstoupit na vlastní žádost. Výběrové řízení trvá přibližně týden. Kritéria jsou nastavena dle moderních trendů, jsou srovnatelná s ostatními jednotkami světa a na jejich tvoření se podílejí zkušení instruktoři, kteří mají požadované know-how. Objektivita výběrového řízení je zaručena pevně stanovenými mantinely.

V samotném kurzu už úspěšní absolventi výběrového řízení prakticky aplikují základní a rozšířené taktické dovednosti. Každý uchazeč je v průběhu kurzu denně hodnocen a na závěr po vyhodnocení je všemi instruktory a velitelem kurzu rozhodnuto, komu bude udělen certifikát úspěšného absolventa kurzu KOMANDO a komu certifikát úspěšného absolventa kurzu KOMANDO s právem nosit nášivku KOMANDO.

Letošní podzimní ročník KOMANDA přijel navštívit i sám ministr obrany RNDr. Alexandr Vondra a jeho náměstek pro personalistiku Ing. Michael Hrbata, dále I. zástupce NGŠ generálmajor Ing. Miroslav Žižka, zástupce náčelníka Generálního štábu – ředitel Společného operačního centra MO generálmajor Ing. Aleš Opat, zástupce velitele Velitelství společných sil brigádní generál Ing. Milan Kovanda a další funkcionáři AČR. Kurz dělá dobré jméno VeV – VA Vyškov.

Text: npor. Ing. Jan Kratochvíl

Foto: Hana Jurčová

Brigádní generál Milan Kovanda pozdravil absolventy praporčického kurzu

Dne 25. listopadu 2011 se uskutečnil v prostorách sálu Společenského klubu kasáren Dědice za přítomnosti zástupce velitele Velitelství společných sil (VSpS) brigádního generála Milana Kovandy, vrchního praporčíka VeSpS praporčíka Libora Pliešovského, zastupujícího velitele VeV – VA plukovníka gšt. Rudolfa Honzáka a dalších významných hostů slavnostní ceremoniál vyřazení praporčického kurzu.

Slavnostním aktem bylo završeno dvouměsíční studium v tomto kariérovém kurzu, do kterého nastoupilo počátkem října 43 posluchačů (35 posluchačů z podřízenosti VeSpS a VeSPod a 8 posluchačů z přímé podřízenosti VeV – VA). Zmíněných 8 posluchačů působilo jako instruktoři výcviku u kurzu základní přípravy odboru výcviku (OVý) u nových rekrutů s možností absolvování praporčických zkoušek.

Garantem přímo odpovědným za výuku a výcvik praporčíků byl kapitán Jan Drozd (OKPř), který učební osnovu kurzu připravil podle stanovené tematiky do úrovně velení stupně četa. Závěrečné zkoušky byly u OKPř vykonány dne 23. listopadu 2011.

Jak generál Kovanda, tak i plukovník Honzáka ve svých projevech zhodnotili dobrou práci absolventů v průběhu kurzu, která byla korunována úspěchem všech praporčíků ve sdružené závěrečné zkoušce, což se v historii praporčických kurzů doposud nestalo. Tento úspěch

zastínil jen výsledek z tělesného přezkoušení, kde neuspěli 3 studenti. Byla oceněna schopnost adaptace vyřazených praporčíků v novém prostředí.

Pro mnohé praporčíky je přechod z jednotky, kde již zastávají významné místo, do role studenta poměrně složitou záležitostí a novou zkušeností. Skladba předmětů je svým obsahem zaměřena na dosažení stejné úrovně pro všechny praporčíky AČR, a to z důvodu, aby bylo možné na tyto základy navázat dalším odborným vzděláním ke konkrétním specializacím. Mnohé vojáky v kurzu potrápila taktika nebo naopak logistika, témata, kterým se běžně u své jednotky nevěnují. V projevu pan generál také vyzvedl některé učitele a instruktoře, které příslušníci praporčického kurzu hodnotili jako nejlepší. Byli to kapitán Stanislav Balík, poručice Jitka Raclavská a nadrotmistr Petr David.

Velkou motivaci z řad praporčíků v kurzu ukázali ti, kteří vykonávali práci instruktora u kurzů základní přípravy.

Přidanou hodnotu kurzu představuje především poznání dalších příslušníků AČR z jiných jednotek a také vytvoření kolektivní soudržnosti, která se nejvíce projevila při komplexním polním výcviku. Velitelem školní roty kapitánem Jiřím Gregorem (škpr) byla také vysoce hodnocena vojenská disciplína a kázeň. Na základě vyhlášené soutěže vrchního praporčíka bylo při slavnostním ceremoniálu uděleno 8 písemných pochval za dosažení výtečných výsledků v průběhu studia a byl vyhlášen také nejlepší posluchač kurzu. Z rukou generála Kovandy obdržel nadrotmistr Jaroslav Podhorský (příslušník VÚ 1837 Chrudim) čestný meč nejlepšího absolventa praporčického kurzu. Všichni úspěšní praporčíci obdrželi certifikát a stříbrný odznak absolventa praporčického kurzu.

Všem úspěšným absolventům praporčického kurzu blahopřejeme.

Text: vrchní praporčík škpr
praporčík Pavel Šugárek

Foto: Petr Orálek

Výcvikové centrum kurzů CLS (Combat Life Saver) u VeV – VA od roku 2012

Dne 24. listopadu 2011 byla provedena certifikace Výcvikového centra CLS u VeV – VA Vyškov. Kontrolu připravenosti a splnění podmínek k certifikaci centra provedla komise hlavního lékaře SpS pod vedením mjr. Ing. Andreje Vítka. Od roku 2012 budou u OdPřZdrOdb OPrPř probíhat certifikované kurzy CLS, kterých je naplánováno na příští rok celkem 9 s kapacitou kurzu 8 osob, kterou plánujeme od poloviny roku navýšit na konečných 12 osob.

Cílem kurzu je procvičit vojáky v poskytování základní neodkladné péče v polních (bojových) podmínkách. Kurz je předurčen, zejména v příštím roce, pro vojáky, kteří se aktuálně připravují do zahraničních operací.

Combat Life Saver je voják „zdravotník“ bez odborného zdravotnického vzdělání, který se dostává do kontaktu se zraněným jako první. Tato „zdvojená“ funkce si vyžaduje vždy uvědomit, že nejprve jsem bojovník a potom zdravotník. Právě proto se budou na části praktického výcviku podílet kromě instruktorů z oddělení přípravy zdravotnických odborností i instruktoři z oddělení průzkumu a elektronického boje.

Kurz je zaměřen na nejčastější příčiny bojových úmrtí v zahraničních operacích (masivní krvácení, tenzní pneumotorax

a obstrukce dýchacích cest). Voják se v kurzu naučí poskytovat pomoc zraněnému v bojových podmínkách dle Guidelines Tactical Combat Casualty Care. Tato pomoc spočívá v zajištění masivního končetinového krvácení, odsunu zraněného k taktickému polnímu ošetření, které zahrnuje: zhodnocení stavu zraněného, zajištění dýchacích cest, vyšetření hrudníku, kontrolu ostatního krvácení, tekutinovou resuscitaci – řešení šokového stavu, terapii bolesti, ošetření méně závažných poranění, vyžádání MEDEVACU a následnou evakuaci zraněného.

Vlastní příprava instruktorů, dokumentace, materiálu a UVZ na certifikaci probíhala u OdPřZdrOdb více než polovinu roku. Závěrem touto cestou děkuji všem, kteří radou, konkrétní pomocí nebo i osobní podporou přispěli k získání certifikátu Výcvikového centra CLS, jmenovitě pak nrtm. Tomáši Chudárkovi (OdPřZdrOdb) za zpracování převážné části dokumentace, o. z. Vladimíru Zvarovi (OdLog) za zabezpečení výukového materiálu a výcvikových pomůcek a o. z. Petru Pospíšilovi (VÚ 8660) za přípravu a úpravu UVZ.

Text: nrtm. Tomáš Chudárek, DiS., mjr. Ing. Jiří Kubiš

Foto: Petr Orálek

KISS neznamená jen polibek

TDD-U3-023, kurz civilního personálu NATO před vysláním do misí, pátý kurz roku 2011, který se konal v období od 19. do 26. října. Dvacet pět studentů z Portugalska, Francie, Španělska, Itálie, Rumunska, Bulharska, Británie, Nizozemí, Dánska, Kanady a Spojených států amerických. Tihle lidé reprezentují agentury NATO, jako je Agentura NATO pro konzultace, velení a řízení, Agentura NATO pro komunikační a informační systémy, Velitelství společných sil Brunssum, Vrchní velitelství spojeneckých sil v Evropě, Agentura pro údržbu a zásobování, 1. a 3. spojovací pluk NATO, a využili poslední příležitost a přihlásili se do kurzu před vysláním do mise, aby zvýšili svoje šance na úspěšné přežití na území Afghánistánu, Afriky a mnohých jiných.

Kurz civilního personálu NATO před vysláním do misí nabízí svým účastníkům teoretické informace z oblasti topografie, ochrany vojsk, první pomoci a zdravotní péče, IED a minového nebezpečí, ochrany proti chemickým, biologickým, radioaktivním a nukleárním zbráním, kulturní a genderové povědomí. Znalosti získané nebo oprášené během výuky studenti zúročí ve dvoudenním praktickém výcviku v prostorech VVP Březina, kde musí také prokázat svoji zručnost při plnění různorodých úkolů.

Studenti jsou rozděleni do pěti skupin a každá skupina si musí poradit se zraněnými při dopravní nehodě, jak uhasit požár, musí využít veškeré své znalosti a dovednosti, aby unikli

z minového pole beze ztrát na životě. Diplomatičké chování jim umožní projít bezpečně afghánskou vesnicí a při střetu s bandou až příliš „přátelských“, ale ozbrojených civilistů musí projevit dostatek trpělivosti a tolerance, aby bez úhony prošli jejich územím a pokračovali ve své misi. Dvoudenní „výlet“ výcvikovým prostorem je podle mapy a azimutu, všechny úkoly jsou koordinovány vysílačkou, takže studenti musí ovládat základní pravidla spojení. Postupy a řešení jednotlivých úkolů jsou na konci každého úkolu vyhodnoceny instruktorem. Do výcviku v terénu je také zahrnuta léčka, kdy jsou studenti přepadeni ze zálohy a odvedeni do zajetí, což vede k psychickému nátlaku na studenty. V závěru je jejich chování během zajetí vyhodnoceno psychologem.

Jakmile jsou všechny úkoly splněny a vyhodnoceny, nastává čas na slavnostní vyřazení studentů. Závěrečný slavnostní akt se již tradičně koná v překrásné síni slavkovského zámku. Zde studenti obdrží certifikát o absolvování kurzu a pamětní medaili Velitelství výcviku – Vojenské akademie z rukou zástupce velitele Velitelství společných sil – velitele pozemních sil plk. gšt. Ing. Štefana Kalety a zástupce velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie plk. gšt. Ing. Rudolfa Honzáka. Mezi významnými hosty jsme měli čest přivítat zástupce ředitele slavkovského zámku pana magistra Jiřího Blažka.

A nyní už jen zbývá popřát studentům příjemnou cestu domů a my instruktoři se pustíme do přípravy dalšího kurzu.

Text: nrtm. Věra Steinerová

Ve středu 26. října odcestovali zpět na svá velitelství a agentury NATO účastníci posledního letošního kurzu pro civilní pracovníky NATO.

Terrorist from Vyškov

Když jsem před třemi roky již zavedený kurz opouštěl, netušil jsem, jak rychle mne na novém působišti minulost dožene. S úsměvem si vybavuji moment, kdy jsem coby nováček bloudil labyrintem operačního velitelství v Brunssumu, hledaje potřebná razítka do check-in formuláře. Na největší tepně velitelství jsme se na sebe usmáli s pohlednou ženou v kostýmku, abych pak zkoprněly uslyšel, jak se důstojnými prostory velitelství nesl její vrískot: I know you! You are that terrorist from Vyškov!!!

Ruch na chodbě okamžitě ustal, korzující spojenečtí důstojníci na chvíli

znejistěli a já si užil svých několik sekund pochybné pozornosti. Minulost mě dohnala a já vzpomínal, jak moc jsem na ni při té léčce na Jeseníku křičel, případně, jak dlouho jsem jí klečel na zádech. Z pohledné ženy se vyklubala Brenda. Přeci jen, v helmě vypadala jinak. Zavzpomínali jsme na kurz a ona mě ujistila, že by jela hned zítra znova.

Po nějaké době jsem zaznamenal podobných setkání s bývalými účastníky kurzu více. Pravda, tak efektní začátek už neměla. Všechna do jednoho ale byla ve znamení díky za skvěle odvedenou práci ve Vyškově. Jako rozený Moravák jsem s pobavením sledoval, že většině z nich po vyslovení jména naší země okamžitě naskočí Vyškov a na matičku stověžatou, případně jiné skvosty nikdo nezapomene. Síla zážitku je obrovská.

Dnes, kdy jsem po několikaleté přestávce do pomyslného vlaku pro civilní zaměstnance NATO opět naskočil a rovnou do prvního stroje, mohu bez jakýchkoli pochybností prohlásit, že kurz má v zahraničí velký ohlas a svou kvalitou je Aliancí řazen ke špičce vzdělávacích aktivit NATO.

Jinými slovy, vy všichni, kteří se na něm podílíte, odvádíte výbornou profesionální práci, a tím „všichni“ myslím opravdu všechny z posádky. Letos jste pomohli vyškolit 170 příslušníků mezinárodních velitelství a agentur. Já osobně si nejvíce vážím reakce tří účastníků kurzu – bývalých vojáků s dvaceti a víceletou praxí v západních armádách a několikanásobným nasazením v misích, kteří mi po skončení kurzu přišli poděkovat za výborný a smysluplný kurz a blahopřáli ke skvělému týmu instruktorů. Upřímně, kdo z nás se může postavit před mezinárodní tým a v požadované kvalitě a úrovni je něčemu naučit? O angličtině ani nemluvě.

Dovolte mi, abych za nás oddělení přípravy speciálních kurzů odboru výcviku poděkoval všem, kteří se na přípravě kurzu pro civilní zaměstnance NATO v tomto roce podíleli. Víme, že občas, anebo spíše pořád, je dění kolem této aktivity poněkud hektické. Za nás se mohu zaručit, že budeme pracovat tak, abyste i vy mohli říci, že podílet se na této aktivitě bylo pro vás věcí cti.

Text: mjr. Mgr. Pavel Šebesta

Proběhl již třicátý kurz CONAMS

Ve dnech 10.–20. října 2011 proběhl u odboru výcviku, oddělení přípravy do zahraničních operací již třicátý kurz pro přípravu osob na práci ve strukturách NATO a EU – CONAMS. Za dobu konání od roku 1997 jím prošlo již 988 příslušníků Armády České republiky.

Samotný kurz byl zahájen náčelníkem štábu VeV – VA plukovníkem gšt. Ing. Milanem Markem a ředitelem Ředitelství zahraničních aktivit MO plukovníkem Ing. Milanem Novotným. Cílem bylo seznámit účastníky, připravující se na působení na zahraničních pracovištích (ZP) NATO a EU, s organizační strukturou, úkoly a rozvojem AČR do roku 2020, s místem a úlohou AČR v systému IZS, s nasazením AČR v zahraničních operacích NATO a EU v roce 2011, včetně výhledu do dalších let.

Účastníci kurzu CONAMS byli také seznámeni s bezpečnostní strategií ČR, bezpečnostní situací v Evropě, na Středním východě a v Africe, a také s úkoly NATO a EU i jejich vojenskou strategií. Nedílnou součástí byla jejich samotná příprava na vyslání, finanční a rodinné zabezpečení během jejich působení v zahraničí a také přezkoušení

ze znalosti anglického jazyka na ÚJP Vyškov. Velkým přínosem bylo předání zkušeností z působení na zahraničních pracovištích, a to mj. Matouškem ze ZP Brusel, pplk. Štátným a prap. Kratochvílem ze ZP Mons.

Na závěr kurzu mezi účastníky zavítal první zástupce náčelníka Generálního štábu brigádní generál Ing. Miroslav Žižka, který s nimi pobesedoval a nastínil úkoly pro naše vojáky na zahraničních pracovištích do dalších let.

Kurz byl zakončen slavnostním předáním osvědčení o absolvování 30 příslušníkům AČR náčelníkem odboru výcviku plukovníkem gšt. Ing. Karlem Klinovským a zástupcem ředitele odboru zahraničních aktivit MO podplukovníkem Ing. Petrem Leksou.

Text: Ing. Josef Pešek
Foto: Hana Jurčová

Každého 11. dne 11. měsíce v roce přesně v 11 hodin se ve Velké Británii zastaví na dvě minuty život. Již od roku 1919 je tímto způsobem v den podpisu příměří, jímž byly ukončeny krvavé boje první světové války, uctívána památka padlých. Avšak nejen zde. 11. listopad je jako Den veteránů nebo Den vzpomínek slaven i v ostatních demokratických zemích Evropy, v USA a Kanadě, kde si lidé jako vzpomínku na padlé vojáky dávají do klopky papírový květ vlčího máku. Od listopadu 2001 je tento významný den připomínán i v České republice.

Ocenění příslušníka VeV – VA Vyškov na pražském Vítkově

V Národním památníku na pražském Vítkově se v pátek 11. listopadu 2011 uskutečnil u příležitosti Dne veteránů slavnostní nástup jednotek Čestné stráže Armády České republiky a Hradní

stráže. Spolu s vojáky si na tomto místě připomínají tento mezinárodní svátek, jehož kořeny sahají až do období podepsání míru v roce 1918, již tradičně také ústavní a státní představitelé, senátoři, poslanci a samozřejmě váleční veteráni.

V rámci letošního slavnostního ceremoniálu zde bylo mimo jiné šest vojáků

jmenováno do vyšší vojenské hodnosti – mezi nimi také novodobý veterán Robert Chudý, příslušník oddělení záchranné a výsadkové přípravy přípravy odboru výcviku VeV – VA ve Vyškově, který byl za svou dosavadní práci při výcviku odměněn jmenováním do hodnosti majora.

DEN VETERÁNŮ 2011

Den veteránů v posádce Vyškov

Den veteránů si připomínáme každoročně 11. listopadu i ve Vyškově. Právě do naší posádky zavítal při této příležitosti náměstek ministra obrany Michael Hrbata a senátor Ivo Bárek, aby si společně s ostatními hosty a příslušníky VeV – VA připomenuli hrdinství válečných veteránů, a to nejen symbolickým květem vlčího máku na klopě.

Slavnostní okamžiky umocněné oceněním vybraných válečných veteránů VeV – VA pak vyvrcholily u Památníku obětí válek, na němž je vytesán nápis „V upomínku hrdinství, obětavosti, bolesti a smrti padlých“. Zde byla uctěna za přímlyvy

vojenského kaplana památka veteránů, kteří již nejsou mezi námi, a poté následovalo společné setkání se současnými válečnými veterány a účastníky misí. Jako každoročně se při této příležitosti konala také bohoslužba v místní posádkové kapli. Poté se vybraní příslušníci VeV – VA v čele s hlavními funkcionáři zúčastnili uctění památky obětem všech válek u památníků a hřbitovů ve Vyškově a v přilehlých obcích. Pietního aktu na vyškovském hřbitově se zúčastnili také zástupci České a Slovenské obce dělostřelecké, kteří zde již tradičně položili věnec z kanadské jedle opatřený trikolorou s latinským nápisem „ARMA PUBLICA BOHEMIAE SEMPER FIDELIS“ (Česká armáda vždy věrná).

Vlčí máky válečným veteránům – Z kraje do kraje

Benefiční představení VUS Ondráš

Ministerstvo obrany ČR, Československá obec legionářská, odbor pro válečné veterány MO ČR a město Vyškov uvedly dne 9. listopadu 2011 v Posádkovém domě armády Vyškov v rámci projektu Vlčí máky válečným veteránům pořad Z kraje do kraje Vojenského uměleckého souboru Ondráš, souboru, který je svého druhu jediným profesionálním souborem v ČR.

Za přítomnosti starosty města Vyškova, zástupců Československé obce legionářské, představitelů AČR a dalších významných hostů zhlédli diváci zaplněného sálu PDA pásmo 14 vystoupení, ve kterých v plné míře

představili své mistrovské umění jak členové taneční skupiny pod vedením Rudolfa Danajoviče, tak členové cimbálové muziky pod vedením Lubomíra Graffeho. Ve velké většině jim byl odměnou neutichající bouřlivý potlesk, kterým si diváci vynutili i několik přídavků.

Celým večerem provázel Petr Farmáčka a jeho závěr pak byl zcela mimořádně věnován právě zesnulé válečné veteránce Marii Lastovecké (Ljalkové), na jejíž počest zazněla Ave Maria, která tak umocnila překrásný umělecký zážitek a u mnoha přítomných vyvolala i slzy dojetí.

Zástupcům Československé obce legionářské pak byla předána symbolická kytice vlčích máků jako poselství Jihomoravského kraje při uctění památky válečných veteránů v Národním památníku na pražském Vítkově v pátek 11. listopadu 2011. Výtěžek večera byl věnován Domovům péče o válečné veterány, které VUS Ondráš ve spolupráci s Československou obcí legionářskou v rámci projektu Vlčí máky veteránům podporuje. Veřejnou sbírku však může podpořit i ten, kdo neměl příležitost v rámci tohoto večera, a to přispěním libovolné částky na konto č. ú.: 43-6584380277/0100.

Náš moderní stát se zrodil rovněž díky statečnosti a věrnosti československých legií. Avšak v každé době měl tento národ své hrdiny.

A má je i dnes, kdy nejen vojáci, ale i lékaři, policisté, příslušníci speciálních jednotek či vojenští pozorovatelé opět projevují svou věrnost ideálu svobody službou v zahraničí, když plní úkoly v mnoha misích a operacích po celém světě. Jejich účast na těchto misích

přináší nejenom zvyšující se schopnost české armády zajišťovat naši bezpečnost, ale také zvyšuje mezinárodní reputaci České republiky.

Je morální povinností každého národa vzdávat čest lidem, kteří nasazovali své životy v boji za jeho svobodu, ať už bojovali v první světové válce, ve druhé světové válce, v odboji proti nacismu, anebo v odboji proti komunismu, nebo novodobým veteránům z misí OSN. Je

otázkou cti národa zachovat památku těch, kteří v boji padli, a ctít hrdinství těch, kteří se dožili současnosti. Ti svým osobním příkladem a svou další prací ve společnosti napomáhali a napomáhají rozvoji demokracie a upevnění vojenských, vlasteneckých a občanských ctností.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková,
tisková a informační důstojnice VeV – VA

Foto: Hana Jurčová

plk. v. v. Marie Lastovecká (Ljalková) VÁLEČNÁ VETERÁNKA

Tuto nejznámější českou snajperku jsme měli možnost v posádce Vyškov přivítat několikrát, naposledy to bylo v červnu letošního roku při natáčení pořadu Neznámí hrdinové. Ráda se vracela především mezi příslušníky třítydenního kurzu odstřelovačů, pořádaného oddělením průzkumu a elektronického boje odboru profesní přípravy VeV – VA, jehož se stala Marie Lastovecká symbolickou patronkou. Zemřela 8. listopadu 2011 v úctyhodném věku 91 let a její náhlý odchod tedy znamená i pro naše příslušníky velkou ztrátu a považujeme si za čest její osobnost při této příležitosti podrobněji připomenout.

V bojích za druhé světové války se vyznamenala jako odstřelovačka, desítkám svých zraněných kolegů navíc zachránila život tím, že je odtáhla do zázemí. Plukovníci ve výslužbě prezident republiky Václav Klaus před rokem propůjčil nejvyšší státní vyznamenání Řád bílého lva.

Plukovnice v. v. Marie Lastovecká se narodila 3. prosince 1920 ve vsi Horoděnka u Stanislavky na Ukrajině v rodině volyňských Čechů Petrušákových.

Na počátku války odešla s manželem a rodiči do vnitrozemí, kde se na jaře 1942 přihlásila jako dobrovolnice u československé jednotky v Buzuluku. Byla přidělena jako zdravotnice u náhradní roty 1. čs. samostatného praporu. Jejích pozoruhodných střeleckých schopností si povšiml velitel výcviku a doporučil Marii do speciálního tříměsíčního kurzu pro odstřelovače. Absolvovala ho jako první žena společně s V. Biněvskou a poté byla přidělena k 2. pěší rotě 1. čs. samostatného praporu. V boji u Sokolova v noci z 9. na 10. března svojí automatickou puškou zneškodnila obsluhu nepřátelského kulometu a dalších pět německých samopalníků. V následujících dnech obrany Artuchovky si zapsala na konto další desítku nepřátel. Za mimořádnou udatnost a odvahu v boji byla vyznamenána Československým válečným křížem z r. 1939 a sovětské velení jí udělilo Řád Rudé hvězdy. Současně byla povýšena do poddůstojnické hodnosti.

V období formování 1. čs. samostatné brigády v Novochoopersku se stala instruktorkou střelby v kurzu pro přípravu odstřelovačů, s nimiž následně

prodělala i bojové operace při osvobození Kyjeva a západní Ukrajiny. V té době se znovu provdala a požádala o přeložení ke zdravotníkům. Po absolvování zdravotnických kurzů v létě 1944 v Proskurově byla přidělena jako vedoucí zdravotnice k 1. tankovému praporu 1. čs. sam. tankové brigády, se kterým prodělala karpatsko-dukelskou operaci, kde byla těžce raněna. Na jaře 1945 jako řidička sanitního vozu se zúčastnila jaselsko-gorlické operace. Svoji bojovou cestu zakončila ve Slezsku, nedaleko Holešova, kde se pak až do podzimu 1945 zdržovala se svojí jednotkou, určenou k zajištění hranic.

Po válce pracovala jako rotmistryně zdravotní služby ve vojenské nemocnici v Praze a později dlouhá léta na 4. oddělení vojenské nemocnice v Olomouci. Dne 1. března 1947 byla armádou přijata do trvalého služebního poměru a povýšena do důstojnické hodnosti. Dne 18. 8. 1953 byla přeložena do zálohy (invalidní důchod) v hodnosti kapitánky.

Plukovnice v. v. Marie Lastovecká je držitelkou osvědčení podle zák. č. 255/1946 Sb., o příslušnicích československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození, a osvědčení podle zákona č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech.

Životopis převzat z army.cz
Foto: kpt. Ing. Stanislav Havel

Oslavy svátku sv. Barbory – patronky dělostřelectva

Klub České a Slovenské obce dělostřelecké při posádce Vyškov vedený kpt. Ing. Pavlem Šlimarem (przab) uspořádal dne 1. prosince 2012 slavnostní klubové shromáždění u příležitosti oslavy svátku sv. Barbory – patronky dělostřelectva.

V rámci oslav proběhl u roty dělostřelectva, techniky letectva a protiletadlového vojska sportovní den VR, zakončený slavnostním obědem, při kterém proběhl ceremoniál pasování do slovatného Cechu kanonýrského. Pasování byli čet. Petr Netušil, čet. Tomáš Takáč, čet. Lukáš Mazel a za Čestného člena jednotky byl jmenován rtn. Tomáš Kurdík.

Organizaci letošní slavnostní akce zaštiťoval místopředseda klubu pplk. v. z. Ing. Jiří Bílský, který ji slovem také celou provázel. V prostorách u Pomníku padlých za přítomnosti představitelky sv. Barbory (rtn. Kateřina Sekaninová) tak měl tu čest mezi přítomnými shromážděnými dělostřelci přivítat také vzácné hosty, mezi kterými byli starosta města Vyškova pan Ing. Jiří Piňos, dále děkan vyškovské farnosti P.ICLic.ThLic. František Cinciala, který zavítal do našich kasáren vůbec poprvé, zástupce velení VeV – VA náčelník štábu plk. gšt. Ing. Milan Marek, náčelník odboru dopravní výchovy plk. Ing. Jaroslav Král a přednosta Újezdního úřadu Vojenského újezdu Březina pplk. Ing. Radek Malaník.

Ve svém následném projevu pak zdůraznil, že oslava svátku sv. Barbory se stala tradičním, novodobým rituálem, či aktem a připomenutím si rovněž slavných tradic – raketového vojska a dělostřelectva – dnes dělostřelectva, ale především sv. Barbory – patronky dělostřelectva.

Zásluhou řečnictví pana Bílského se pak všichni přítomní pomyslně přenesli až do 14. století, doby, do které se datují první zmínky o dělostřelectvu a s vývojem dělostřelectva pak postupně cestovali časem až do současnosti, kterou pan Bílský zakončil slovy: „Važme si tradice dělostřelectva. Buďme hrdí na to, že jsme dělostřelci, kteří vždy patřili, jak jsem již uvedl, k elitě armády. A jak je známo: Podle tradice dávno známé, dělostřelectvo je bohem války zvané!“

Děkan vyškovské farnosti P.ICLic.ThLic. František Cinciala poté všem přítomným přiblížil život sv. Barbory z pramenů „Santi nella Storia“ (Svatí v historii). V samotném závěru pronesl: „*Draží dělostřelci, dnes oslavujeme sv. Barboru, která se stala ochránkyní všech, kteří mají co do činění se střelným prachem a zbraněmi, její podoba je často vyryta na hlavních děl a zobrazována na praporečích. Na španělských a francouzských lodích se její obraz věšel nade dveře komor se střelným prachem a municí. A tak vám ze srdce přeji, milí dělostřelci, aby se při slavnostním výstřelu ve jménu sv. Barbory ozvala nejen ohlušující rána, ale propukla v našem nitru radost, že žijeme ve svobodné zemi, kterou můžeme mít rádi, a v míru a svobodě budovat a rozvíjet životní hodnoty, jaké jsou: láska, radost, dobro a vzájemná spolupráce. Ať se tak stane.*“

Jeho slova podtrhly následné 3 výstřely z historického děla za obsluhy, kterou tvořili vojáci od dělostřelecké baterie kpt. Ing. Pavla Šlimara ve

složení des. Tomáš Vacula, čet. Tomáš Takáč, čet. Jiří Bluma a rtn. Ondřej Barák. Poté pplk. v. z. Ing. Bílský přednesl za všechny dělostřelce kanonýrský slib, který byl vždy v minulosti všemi dělostřelci skládán.

Slavnostní ceremoniál byl zakončen dělostřeleckou hymnou, jejíž text není běžně známý, a proto vám její obsah chceme rovněž přiblížit.

Dělostřelecká hymna

Hudba: anonym

Text: Jan Rejl

1. Jedou děla s dělostřelci, jedou houfnice,
kola skřípou o kameny tvrdé silnice.
Kampak na ně stačí puška, je proti nim jako muška – bezbranná.
2. Děla bezpečná jsou vlasti ochrana.
3. Když vystřelí těžký moždíř, země se třese,
přes hory a přes údolí střelu zanese,
zboří mosty, zboří domy, nepřátelský útok zběsilý,
vítězství musí být naše ve chvíli.
4. Jedou děla s dělostřelci, jedou houfnice,
kola skřípou o kameny tvrdé silnice.
Kampak na ně stačí puška, je proti nim jako muška – bezbranná.
Děla bezpečná jsou vlasti ochrana.

Kanonýrský slib

V den svaté Barbory
slíbujeme všichni
kanonýrským slibem, že duch
chrabrých našich předchůdců
bude žít i v nás, že i my se
budeme snažit, aby příští
generace dělostřelců mohly být
pyšny na nás a svou zbraň v ten
den, že kdyby naše děla musela
se rozehrmět proti nepříteli,
ohrožujícímu naši vlast a svobodu,
budeme je obsluhovat a řídit
skutečně až do posledního dechu
tak, jak to kanonýři vždy činili.

*SANCTA BARBORA ORA
PRO NOBIS*

A nezbyvá než poděkovat sv. Barboře, že přišla mezi nás a držela nad námi ochrannou ruku po celý rok 2011. Jako vděk za její trvalou přízeň obdržela od předsedy klubu kytky květů.

Svatá Barboro, děkujeme Ti.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková,
tisková a informační důstojnice VeV – VA
Foto: Petr Orálek, archiv Klubu ČaSOD

„Červené sukno, palmová ratolest a věž s třemi okny jsou nejčastějšími atributy, které lidová zbožnost dala sv. Barboře. v dalších zobrazeních sv. Barbora drží konsekrovanou hostii, v jiných nacházíme u jejích nohou poddajného páva a pro Vás drazí přátelé dělostřelci, je nejbližším vyobrazením sv. Barbora s válečnou zbraní – s pojízdňým polním kanónem.

Jsou to symboly a znaky spjaté s jejím mučednictvím, původním životem, jaký jí legendární Passio (vášeň, utrpení) přisuzovala – život velmi romantický, hrdinný, v každodenním styku s nadpřirozenem. Přisuzuje se sv. Barboře italský původ – Toskánsko.

Od 14. století patřila Barbora k nejoblíbenějším a k nejčastěji znázorňovaným postavám světců a v 15. století byla mučednice přirazena ke skupině Čtrnácti pomocníků v nouzi.

Jako téměř u všech pomocníků v nouzi je i Barbořin životopis zcela překryt legendami. Říkají, že dívka žila ke konci 3. století jako dcera zámožného Dioskura v Nikomedii, dnešním Izmitu v Turecku. Byla obdivována Barbořina mimořádná krása, její inteligence, učenost a její bystrý rozum. O krásnou dceru z pohanského domu se ucházeli nejbohatší a nejhezčí mladíci města, avšak ona cítila, že v životě musí být ještě něco jiného, co se jí doposud neukázalo, a proto každého muže odmítla.

Stále znovu však odcházela Barbora ke skupince křesťanů, kteří tehdy žili skrytě v neustálém strachu před císařskými pronásledovateli. V rozhovorech se snažila mladá dívka pochopit víru a učení těchto lidí a stále více dospívala Barbora k poznání, že se jí zde ukazuje její další životní cesta.

Barbořin otec Dioskuros, fanatický nepřítel křesťanů, pozoroval změnu, která se děje s jeho dcerou, a rozhodl se dívce bránit ve styku s křesťany. Dal u svého domu postavit věž, do níž chtěl Barboru zavřít. Když se vrátil z krátké cesty, viděl, že Barbora přikázala zedníkům, aby do věže vezdili tři okna místo naplánovaných dvou.

Rozlíčený Dioskuros se ptal své dcery, co to má znamenat, a Barbora mu odpověděla, že je to symbol Nejsvětější Trojice a když mu pak řekla, že mezitím tajně přijala svátost křtu, vzplanul Dioskuros zuřivým hněvem.

Dioskuros pak dovlékl dceru před místodržícího, který byl zhořčeným pronásledovatelem křesťanů. Ten dal Barboru zbičovat, avšak ona k tomu poznamenala, že je to, jako by byla hlazena pavími péry.

V noci se jí zjevil Kristus a zahojil její rány. Nato místodržitel přikázal Barboru bít kyji, pálit ji pochodněmi a uřízli ji prsy a byla vláčena městem. Když místodržitel poznal, že celým mučením ničeho nedosáhl, vydal rozkaz usmrtit Barboru mečem. Dioskuros provedl tento čin na své dceři vlastní rukou. Sotva odložil vražedný nástroj, z čistého nebe náhle sletěl blesk a přímo před popravenou mučednicí ho obrátil v popel. Tolik z legendy.

Ostatky Barbory pak byly převezeny do Konstantinopole (518–527) a o 5 století později do Benátek do kostela sv. Jana Evangelisty.

Z uměleckého zobrazení sv. Barbory je známá freska z 8. století v chrámu Santa Maria Antika a nejslavnější je obraz podepsaný Rafaelem Santim: Sixtinská Madona – vystavena v galerii v Drážďanech.“

Děkan vyškovské farnosti P.ICLic.ThLic.
František Cinciala

Konference na téma „Zvýšení bezpečnosti provozu vozidel ozbrojených sil“

Již tradiční mezinárodní odborná konference na téma „Zvýšení bezpečnosti provozu vozidel ozbrojených sil“, pořádaná odborem dopravní výchovy ve dnech 8. a 9. listopadu 2011, byla v letošním roce zaměřena na problematiku přípravy řidičů vozidel s právem přednostní jízdy.

Konferenci zahájil náčelník ODV plukovník Ing. Jaroslav Král, který přivítal na jejím jednání přes 80 účastníků z vojenských útvarů, civilních vědecko-výzkumných a vzdělávacích institucí, vysokých škol, Ministerstva dopravy ČR, Akademie věd ČR, Policie ČR a dalších odborných organizací a zařízení. Konference se zúčastnili vědecko-pedagogičtí pracovníci, soudní znalci, dopravní psychologové i nezávislí specialisté v oblasti silniční dopravy a výcviku řidičů.

Úvodní slovo na konferenci, pořádanou pod záštitou velitele Velitelství výcviku – Vojenská akademie přednesl náčelník štábu VeV – VA plk. gšt. Ing. Milan Marek, který zdůraznil význam odborné připravenosti řidičů pro plnění úkolů armády a bezpečnost provozu vozidel ozbrojených sil.

Aktuálnost a zájem o problematiku bezpečnosti provozu vozidel a přípravy řidičů dokládá také 27 příspěvků ve vydaném sborníku konference a 15 vystoupení v programu jejího jednání. Každý z přednesených i publikovaných příspěvků byl svým způsobem zajímavý a je využitelný pro řidičskou praxi nebo pro řešení výzkumných a vývojových úkolů v oblasti bezpečnosti provozu vozidel.

Zaměření a obsahy jednotlivých příspěvků ukázaly, jak široké spektrum odborné problematiky obsahuje bezpečnost provozu vozidel – od výchovy účastníků provozu, přes rychle se rozvíjející elektronické, digitální a komunikační systémy, až po moderní konstrukční prvky vozidel i pozemních komunikací. Je zřejmé, že zvyšování bezpečnosti silničního provozu si vyžaduje komplexní řešení celého systému „člověk – automobil – silnice“.

V rámci konference byl prezentován nově zkonstruovaný simulátor bočního náklonu vozidla a provedena ukázka

metodiky výcviku na vybudovaném úseku cvičiště pro řidiče vozidel s právem přednostní jízdy.

Vzhledem k závažnosti a naléhavosti řešené problematiky projeví účastníci konference odhodlání nadále spolupracovat při řešení úkolů a projektů ke zlepšení stavu v oblasti přípravy řidičů a bezpečnosti provozu nejen vozidel ozbrojených sil. Proto se bude konat příští rok ve Vyškově již pátý ročník tohoto setkání.

Text: Ing. Jaroslav Stulík, foto: nrtm. Petr Hrušecký

V měsíci listopadu loňského roku proběhla pod záštitou velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově, plukovníka gšt. Ing. Jána Kožiaka mezinárodní odborná konference s názvem „Speciální výcvik řidičů ke zvládnání krizových situací“ organizovaná Institutem dopravní výchovy AČR.

V rámci konference byl představen vybudovaný speciální terénní polygon Kotáry, určený pro výcvik řidičů ke zvládnání krizových situací v extrémním terénu. Na polygonu bylo vybudováno celkem 8 speciálních překážek. Jsou určeny k vytváření základních návyků řidičů při řízení v mezních situacích v terénu s vybranými typy osobních a nákladních terénních automobilů.

Ukázka na konferenci měla kladnou odezvu a o tento výcvik velitelé brigád projevíli značný zájem. Výcvik na polygonu byl prováděn průběžně po celý rok a doposud jsme s ohledem na naše kapacitní možnosti vycvičili 310 řidičů.

Speciální výcvik řidičů na extrémním terénním polygonu Kotáry se provádí na vozidlech UAZ-469, LR 90, T 810 a T 815 a je rozdělen do dvou částí.

V úvodu je provedena teoretická příprava, kdy jsou účastníci výcviku seznámeni s průběhem celého výcviku,

jsou jim představeny jednotlivé překážky, jejich popis a rozměry, metodika jejich překonávání a vysvětleny základní pravidla pro jízdu v terénu se zaměřením na vozidla určená k danému výcviku.

SPECIÁLNÍ VÝCVIK ŘIDIČŮ ke zvládnání krizových situací v extrémním terénu

Následuje praktický výcvik na extrémním terénním polygonu Kotáry. Zde si řidiči pod vedením instruktorů nacvičí ovládnání vozidla v extrémních podmínkách, při různých rychlostech a na různých druzích povrchu. Výcvik začíná nácvičením výjezdu a sjezdu krátkých prudkých svahů, pokračuje výcvikem jízdy v extrémním náklonu, nácvičením couvání s nutností manévrování v terénu a vrcholí zdoláváním překážek extrémního svahu a extrémního stoupání a jízdou přes kamenné pole. Při tomto výcviku si řidiči ověří mezní schopnosti sebe i svého vozidla.

Celé zaměstnání je řidiči přijímáno s kladným ohlasem, dle jejich slov jim přináší nové zkušenosti, neboť většina z nich se v těchto situacích v běžném provozu ještě neocitla. Díky tomuto výcviku se cítí lépe připravení k řešení nenadálých situací, které mohou nastat při náročném provozu vozidel ozbrojených sil v terénu na území České republiky nebo v zahraničních misích.

Text: kpt. Ing. Jiří Kubín
Foto: nrtm. Petr Hrušecký

Kurz k získání řidičského oprávnění skupiny D – autobus

Vrcholem výcviku řidiče profesionála zabezpečovací techniky je kurz k získání řidičského oprávnění na skupinu D, tedy autobus. Ten každé čtvrtletí organizuje ODV ve Vyškově. V naší skupině bylo pět vojáků z povolání z různých útvarů a zařízení AČR. Já osobně jsem pověřený koordinátor přípravy řidičů ze 142. propr Klatovy.

Pro kurz nám byla přidělena učebna B-403, kde jsme se seznámili s naším vedoucím učitelem kurzu nrtm. Janem Zatloukalem. Výuka probíhala podle plánu výuky sestaveného dle zákona č. 247/2000 Sb., v platném znění. Základem správné jízdy řidiče není jenom praktická jízda – řízení vozidla, ale jsou to i vědomosti z platné legislativy, zkušenosti a také dobrá znalost vozidla. Proto jsme se museli v první řadě důkladně seznámit s konstrukcí tohoto „zvláštního“ vozidla, s jeho ovládacími prvky a údržbou. K výuce jsme používali moderní pomůcky, jako například PC s dataprojektorem, které ještě nejsou u útvarů zcela běžné. Přípravenými prezentacemi a názornými nákresy na tabuli, případně puštěním interaktivních videí nás učitel postupně seznamoval nejen s konstrukcí vozidla, ale také nám připomněl a zdůraznil některé části paragrafového znění zákona o provozu na pozemních komunikacích týkající se řízení autobusů. Různými dotazy, které jsme mu dávali nejen během výuky, ale i při kolektivní debatě a diskuzi, jsme se dozvěděli řadu informací a vysvětlili si nejasnosti a věci kolem řízení autobusu, provozu v silniční dopravě, ale také jsme zjistili, že je to zejména učitel, který ví a zná tuto problematiku nejlépe.

Součástí teorie, která probíhala na učebně, byla i zdravotnická příprava. Ze začátku jsme si mysleli, že to bude takové nudné téma s umělým dýcháním, které se probírá stále dokola a naplánovaných

6 vyučovacích hodin na učebně nás fyzicky i psychicky odrovná. Během 20 minut jsme nevěřili vlastním očím a uším. Paní nrtm. Alena Veletová nám nejen připravenými prezentacemi popsala některé zásady první pomoci při dopravní nehodě, ale také praktickou ukázkou s autentickými pomůckami nás seznámila s novinkami v oboru zdravotní a záchranné služby. Šest vyučovacích hodin na učebně uteklo jako voda a my stále debatovali s naší „učitelkou – doktorkou“ o zdravotědě v dopravě. Všichni jsme se shodli na tom, že bylo dobré mít na tuto přípravu vyčleněný celý den, kdy jsme systematicky s celou řadou pomůcek prošli všechny okruhy zdravotní přípravy.

Po teoretické přípravě jsme přistoupili k praktické části – k jízdě s autobusem. Nejprve, abychom si tzv. omakali vozidlo, jsme jeli po páteřní komunikaci ve výcvikovém prostoru. Zpočátku jsme byli všichni hodně nervózní, přestože jsme měli naježděno s nákladními vozidly dost kilometrů, ale přece jenom autobus je něco úplně jiného. Je delší, rozsah rychlostních stupňů je jiný, řazení je trochu odlišné

a hlavně řízení vozidla, kde řiditelná náprava je až 1,5 m za řidičem, má svá specifika a způsoby, na které nesmí řidič zapomínat a s kterými musí neustále počítat. Úkolem řidiče autobusu je přepravovat lidi, proto nejdůležitější bylo seznámit se se zásadami bezpečné jízdy s tímto vozidlem. Po několika usednutích za volant jsme získali jistotu v ovládnání a učitel nás navedl do silnějšího provozu. Nejprve jsme jezdili po okolí Vyškova a až poté jsme vjeli do města – na křižovatky v době dopravní špičky.

Završením kurzu byla zkouška k získání ŘO skupiny D, kterou s námi prováděl zkušební komisař Vojenské policie prap. Zdeněk Kalina. Ta se skládala z přezkoušení z pravidel silničního provozu formou všeobecně známého testu, praktické zkoušky z ovládnání a údržby autobusu a vlastní jízdy. Zde jsme využili všechny nabyté vědomosti a dovednosti získané po dobu kurzu a zkoušku jsme úspěšně složili. Dne 4.11.2011 jsme se rozjeli všichni ke svým mateřským útvarům už jako řidiči – AUTOBUSÁCI.

Text a foto: rtm. Luboš Zinke
(VÚ 5008 Klatovy)

Osvědčení k řízení vozidel ozbrojených sil pro skupinu V-C+E po novém

Od ledna roku 2011 působí na odboru dopravní výchovy pracoviště přípravy řidičů přípojných vozidel. Toto pracoviště plní úkoly spojené se zabezpečením výuky a výcviku kurzů k získání osvědčení k řízení vozidel ozbrojených sil pro skupinu V-C+E, s vozidly T-815 a přívěsy PV 16.12.

Zákon č. 247/2000 Sb. řeší v příloze 3 obsah teoretického a praktického výcviku při rozšíření řídicího oprávnění ze skupiny C na skupinu C+E. Tímto výcvikem musí projít každý řidič, který chce jezdit s nákladním vozidlem s přípojným vozidlem. Dále, musí dle zákona č. 247/2000 Sb., § 46–48 vlastnit průkaz profesní způsobilosti řidiče. Řidič v civilním sektoru musí pro jeho získání projít komplexním školením o celkovém počtu 280 hodin při věku od 18 do 21 let, včetně praktické jízdy v počtu 20 hodin. Při věku řidiče nad 21 let musí absolvovat školení v celkovém počtu 140 hodin, včetně praktické jízdy v počtu 10 hodin a závěrečné zkoušky.

Na základě platné legislativy řidiči vozidel ozbrojených sil nemusí vlastnit průkaz profesní způsobilosti řidiče, ale musí absolvovat odpovídající vojenský odborný výcvik.

Minimální počty hodin pro získání osvědčení k řízení vozidel ozbrojených sil pro skupinu V-C+E stanovuje Odborný pokyn NGŠ AČR k organizaci a provádění odborné přípravy řidičů vozidel ozbrojených sil z 27. července 2010, a to v celkovém počtu 6 hodin. Na jednoho posluchače jsou tři hodiny věnovány na ovládání a údržbu vozidla, jedna na zásady bezpečné jízdy a dvě hodiny na praktické jízdy.

Po nástupu do kurzu se posluchači postupně seznamují s konstrukcí přívěsu PV 16.12, se zásadami bezpečné jízdy a konstrukcí vozidla T 815 v rozsahu přeškolení na typ. Jízdu provádí se soupravou o celkové délce 18,21 m při jízdě s vozidlem T 815 8x8 VVN. Souprava s vozidlem T 815 6x6 a přívěsem PV 16.12 má celkovou délku 17,20 m.

Výcvik v praktické jízdě je směřován na jízdu v proudu vozidel ve dne v trvání dvou hodin a hodinu jízdy v proudu

v noci. U většiny posluchačů je to první jízda s přívěsem v nočních podmínkách, kde posluchač musí využít svých schopností v odhadu šířky a délky soupravy s minimálním využitím zpětných zrcátek. Také jízda v proudu za dodržení rozestupů mezi vozidly a udržení stanovené rychlosti je pro řadu z nich velkým problémem. V případě nedodržení těchto podmínek pak dochází k roztržení skupiny vozidel a zpomalení rychlosti jízdy.

V rámci tematiky jízdy v omezených průchodech je zařazena jízda po polních a lesních cestách. Také tento úkol se řeší jako jízda v proudu, za dodržení rozestupů a stanovené rychlosti.

Do kurzů nastupují posluchači zpravidla s malou řídicí praxí a oprávnění k řízení přívěsu absolvovali na různých typech vozidel v civilních autoškolách. Couvání v těchto autoškolách je však asi popelkou i po teoretické stránce. Nasměrovat posluchače na správnou činnost při couvání za použití zpětných zrcátek je někdy obtížným úkolem. Úspěchem je již to, že posluchač otáčí volantem do správného směru a přecouvá délku soupravy. Výjimky však potvrzují pravidlo.

Při absolvování všech těchto zaměstnání posluchači průměrně najedou 180–210 km. Tímto získávají stále nové poznatky a praxi v řízení soupravy, v konstrukci a údržbě a není výjimkou, že kurz má stoprocentní úspěšnost při závěrečných zkouškách. To je záměr celého pracoviště do dalšího období.

Pro potřeby řidičů bojových vozidel zabezpečuje pracoviště i přistavení soupravy, tvořící vozidlo T 815 VT a podvalníku P 50N. Pro lepší představu celá souprava váží 40,6 tun a může naložit dalších 50 tun.

Na základě poznatků z besed s posluchači vyplynula nutnost připravit kurzy na podvalník P 50N pro vybrané řidiče, kteří mají předpoklad s touto soupravou jezdit. Posluchači vyjádřili podporu s obsahem kurzů k získání OŘVOS skupiny V-C+E. Kurz má úzkou souvislost s plněním úkolů útvarů a zařízení AČR při jízdě v různých dopravních situacích a jízdních podmínkách.

Text a foto: lektor-instruktor Pavel Plotěný

Konference Lessons Learned

Ve dnech 25. až 27. října 2011 se konala konference Lessons Learned, kterou pořádalo velitelství JALLC (Joint Analysis and Lessons Learned Centre) NATO v Lisabonu.

Úvodní část konference byla věnována aktuálnímu stavu realizace procesu Lessons Learned v rámci NATO a aplikaci procesu LL u jednotek ISAF. Zástupce velitelství ACT seznámil účastníky konference s výsledky činnosti velitelství v oblasti Lessons Learned. Ve svém vystoupení uvedl, že v následujícím roce bude velitelství ACT v oblasti LL klást důraz na zdokonalení spolupráce s jednotlivými členskými státy NATO, s jednotlivými centry of Excellence a orgány NATO. Konstatoval, že proces LL není v NATO doposud plně zaveden, poznatky a zkušenosti z operací nejsou dostatečně brány v úvahu při plánování budoucích sil jak v rámci NATO, tak u jednotlivých členských států. Pro plnou funkčnost procesu, zejména pokud jde o sdílení zkušeností, je nezbytná podpora ze strany velení, jak se potvrdilo při operaci Unified Protector.

Těžiště konference bylo položeno na zkušenosti ze soudobých operací, které prezentovali hlavní funkcionáři vojenských jednotek (přímí aktéři), tedy na ty, kteří mají ty nejlepší podmínky k získávání zkušeností, a kteří je následně musejí sami aplikovat, má-li se jejich

jednotka zdokonalit. Tato část konference byla vedena formou panelových diskuzí, při nichž byly prezentovány a diskutovány zajímavé zkušenosti ze soudobých operací NATO, a to z operace Ocean Shield v oblasti Afrického rohu a operací Odyssey Dawn a Unified Protector v Libyi, a dále zkušenosti z provádění jednotného plánování (Comprehensive Planning) ISAF, hospodářské obnovy Afghánistánu, z organizace a provádění zdravotnického zabezpečení ISAF, z obnovy a budování afghánského zdravotnictví.

Velitel JALLC brigádní generál Peter Sonneby v hodnocení konference uvedl, že cíle konference byly splněny jen do určité míry. Navzdory úsilí organizátorů byli účastníci konference většinou specialisté Lessons Learned. To omezilo schopnost maximálně rozšířit nejdůležitější poselství, které zaznělo na této konferenci, a to, že do společenství Lessons Learned (LL) náležejí všichni, tedy i vojáci jako přímí aktéři operací.

Uvedl, že úspěšná realizace procesu LL nezávisí jen na samotných osobách, jejichž hlavní funkční náplní je správa procesu Lessons Learned (Officer of Primary responsibility – OPR), je přímo úměrná kvalitě poskytovaných poznatků od přímých aktérů operací. Přímí aktéři musejí být nápomocni OPR při pochopení poskytnutých poznatků a při

hodnocení toho, které zkušenosti mohou být využitelné nyní nebo v budoucnu i jinými jednotkami.

OPR útvarů by měli být zapojeni do plánování zahraničních misí, účastnit se jejich vedení, včetně jejich hodnocení (After Action Review), aby se mohli na místě seznámit s poznatky a zkušenostmi vojenských jednotek. Musejí úzce spolupracovat s veliteli a pomáhat jim při záznamu poznatků a zkušeností a jejich využívání ke zdokonalování vycvičenosti a připravenosti jednotky. Teprve poté bude systém Lessons Learned plnit stoprocentně svou funkci.

Na konferenci také zaznělo, že každý musí prosazovat a popularizovat sdílení a využívání zkušeností nejen kvůli samotnému procesu LL, ale hlavně proto, že získané osobní zkušenosti jsou důležité i pro ostatní.

Text: Ing. Karel Kudlička

Odbor doktrín vydal v posledním čtvrtletí letošního roku několik dalších publikací, mezi něž patří:

- *Zkušenosti 1/2011 Zkušenosti ze zavádění procesu LESSONS LEARNED.*
- *Zkušenosti 2/2011 Příprava na misi, převzetí a předání operačního úkolu, použití humanitního týmu.*
- *Zkušenosti 3/2011 Zkušenosti z vedení boje v zastavěném prostoru.*

CELOARMÁDNÍ SEMINÁŘ

„Zkušenosti z realizace procesu získávání poznatků a využívání zkušeností u organizačních celků AČR 2011“

Dne 22. listopadu 2011 se v souladu s Plánem Velitelství výcviku – Vojenské akademie na rok 2011 uskutečnil celoarmádní seminář na téma: „Zkušenosti z realizace procesu získávání poznatků a využívání zkušeností u organizačních celků AČR 2011“. Semináře se zúčastnili zástupci útvarů v podřízenosti Velitelství společných sil, Velitelství sil podpory a dále zástupci SRDS-OS MO a SOC MO.

Cílem semináře bylo zhodnotit stav za rok 2011, nastínit perspektivu, trendy a požadavky na rozvoj procesu ZPVZ v dalším období, prodiskutovat cesty

širšího a aktivnějšího zapojení subjektů do procesu ZPVZ na taktickém stupni a vyměnit si zkušenosti ze spolupráce s veliteli při organizování tohoto procesu u praporů a brigád.

V diskuzi bylo konstatováno, že v databázi se nacházejí pouze poznatky ze zahraničních misí a žádné poznatky a zkušenosti z výcviku jednotek, jako kdyby programy pro výcvik jednotek a publikace řady Pub-31-11 (taktika družstva až roty) byly aktuální a bez výhrad odpovídaly soudobým požadavkům pro přípravu jednotek, včetně přípravy

na zahraniční mise. Jak bylo v diskuzi dále poznamenáno, je nutno u útvarů stanovit jasná pravidla pro posuzování navrhovaných poznatků a jejich následné vkládání do databáze a zároveň vytvořit příznivou atmosféru pro svobodné vyjádření názorů, bez obav z případných postihů. V diskuzi byl vznesen požadavek, aby problematika teorie a realizace procesu ZPVZ byla zařazena do programů výuky na UO Brno a do kariérových kurzů pro důstojníky, praporčíky a poddůstojníky pořádaných VeV – VA Vyškov. Semináře se zúčastnila také tříčlenná delegace MO SR, kterou vedl RNDr. Bohumil Kostrec. Jejím hlavním předmětem zájmu byla technická stránka databáze ZPVZ.

Text: Ing. Karel Kudlička
Zdroj: intranet odboru doktrín

Mikulášování

Základní odborová organizace ve spolupráci s Praporem zabezpečení, Velitelstvím výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově a Volarezou uspořádaly 2. prosince již tradiční akci pro děti zaměstnanců posádky s názvem Mikulášování.

Kinosál Společenského klubu kasáren Dědice postupně zaplnilo kolem 150 dětských rozzářených tváří od malých batolat až po ty již školou povinné, všichni plní očekávání. Za vánoční atmosféry, podbarvené vánočními koledami, v do-

provodu svých maminek, tatínek, babiček, dědečků a dalších rodinných příslušníků, děti nervózně poposedávaly na židlích, netrpělivě zhlížely směrem k vánočně vyzdobenému pódiu, některé přece jen sužovány obavami z čerta a všechny nedočkavě začátku. Odměnou jim bylo představení s celou řadou krásných písniček, které si spolu s Mikulášem, andělem, čertem, Sněhurkou či tučňáky také zanotovaly. Sedm z nich se dokonce na malou chvíli proměnilo v Sněhurčiny pomocníky – trpaslíky. No a největší odvážlivci předstoupili před samotného Mikuláše a s hlubokou poklonou mu zarecitovali či zazpívali. Za jejich skutečně skvělé výkony pak byli odměněni nejen Mikulášem, ale i obrovským aplausem publika.

Ani ostatní děti však nepřišly zkrátka a každý si od Mikuláše, který naznal, že byly letos všechny hodné, odnesl velký balíček sladkostí. Tím však mikulášské odpoledne ještě zdaleka neskončilo, na Společenském sále byla připravena pro děti ještě soutěž složená z několika již tradičních disciplín, takže všechny šikovné děti si pak domů odnesly ještě další sladké odměny.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková
tisková a informační důstojnice VeV – VA

Setkání bývalých zaměstnanců VVP

Jak už tomu tradice chtěla, proběhlo dne 13. října 2011 v prostorech srubového tábora setkání současných zaměstnanců UVZ Praporu zabezpečení Vyškov s bývalými zaměstnanci VVP Dědice, respektive SOVZ Březina.

Na úvod tohoto setkání k přítomným promluvil velitel przab Vyškov. Poté se rozběhla přátelská a veselá zábava, kde si téměř šedesátka přítomných osob popovídala a ti dříve narození samozřejmě i zavzpomínali na své působiště spojené s našim výcvikovým prostorem. Toto setkání, které má historii

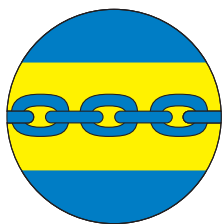

vzniku hluboko v osmdesátých letech 20. století, uskutečňujeme za účelem pokračování této úžasné tradice. A také, že nám záleží na tom, že my, kteří ještě

aktivně sloužíme, alespoň takovým způsobem vzpomeneme na naše bývalé spolupracovníky, kolegy či kamarády. Celým společenským setkáním byla cítit pohoda, dobrá nálada a vzpomínky na dřívější aktivní vojenskou službu. Příjemnou náladu umocňoval také pocit z vynikajícího jídla a pití.

Účastníci setkání opouštěli srubový tábor v pozdních večerních hodinách s pocitem dobře prožitého večera plného příjemných zážitků. Tuto akci plně zabezpečila rota údržby UVZ przab Vyškov. Tímto bych chtěl všem moc poděkovat za zdárné zabezpečení tohoto setkání.

Text a foto: nrtm. Libor Valda
vedoucí praporčík rotu údržby UVZ

PŘEDÁNÍ FUNKCE VELITELE PRAPORU ZABEZPEČENÍ

Dne 1. listopadu 2011 se uskutečnil slavnostní nástup příslušníků Praporu zabezpečení u příležitosti předání a převzetí funkce velitele praporu. Slavnostního aktu se zúčastnili mimo vojáků a občanských zaměstnanců praporu i nejvyšší představitelé VeV – VA a další hosté.

Po podpisu zápisu o převzetí funkce odcházejícím velitelem podplukovníkem Ing. Országhem a nastupujícím velitelem majorem Ing. Boudou zápis zpečetil

svým podpisem velitel VeV – VA plukovník gšt. Ing. Koziak. Po tomto aktu poděkoval pplk. Országh všem příslušníkům útvaru a nadřízeného

stupně za podporu při takřka dvouletém působení ve své funkci, za aktivní práci ve prospěch útvaru a zabezpečení chodu celé posádky.

Nastupující velitel po krátkém proslovu předal odcházejícímu veliteli Pamětní medaili Praporu zabezpečení. Následoval projev zástupce velitele przab mjr. Ing. Bc. Marečka. Po ukončení projevu předal pplk. Ing. Országhovi symbolický červený baret, kterým připomněl jeho činnost u brigády rychlého nasazení, a spolu s ním certifikát za službu ve prospěch przab. Druhý certifikát, a to za službu ve prospěch VeV – VA, předal plk. gšt. Ing. Koziak.

Součástí nástupu bylo i předání medailí AČR příslušníkům przab, kterého se zhostil velitel VeV – VA v doprovodu odcházejícího a nastupujícího velitele przab. V závěru slavnostního nástupu přijelo na nástupiště vozidlo IVECO, kterým symbolicky opustil své místo ve tvaru odcházející velitel praporu pplk. Ing. Országh.

Text: vrchní praporčík przab
nprap. Petr Rychnovský
Foto: Hana Jurčová

Vážení čtenáři,

rád bych vás prostřednictvím časopisu PROFESIONÁL seznámil s posláním, úkoly a organizační strukturou Praporu zabezpečení. Jedná se o útvar, který, aniž byste to mnohdy tušili, zasahuje, působí a zabezpečuje celou řadu služeb v posádce Vyškov. V několika dalších číslech se vám postupně představí všechny jednotky praporu. Doufám, že se mi takto podaří přiblížit vám nelehkou, záslužnou a mnohdy nedocenenou práci příslušníků praporu zabezpečení, kterou vykonávají nejenom ve prospěch posádky Vyškov, ale také dalších součástí rezortu MO a složek IZS, které cvičí ve VVP Březina.

Zástupce velitele praporu mjr. Ing. Bc. Radoslav Mareček

Motto: „Logistika není vším, ale bez logistiky je vše ničím.“

Dovolte mi, abych vám představil naši jednotku. Jedná se o rotu údržby UVZ (učebně výcviková zařízení). Naše jednotka se za dobu svého působení osvědčila jako jedna z významných složek Praporu zabezpečení Vyškov. Je plnohodnotnou a hrdou nástupkyní v roce 2008 zrušeného SOVZ Březina. Velitelem roty údržby UVZ je kpt. Ing. Tomáš Vašíček.

Celou svojí činností se aktivně podílíme na komplexním zabezpečení a přípravě výcviku na UVZ z logistického a provozního hlediska. A co si za tím můžeme všechno představit?

Stěžejním úkolem naší roty je trvalé zabezpečení a provozuschopnost veškerých našich výcvikových a ubytovacích zařízení a ploch sloužících k výcviku. Samozřejmě, že činnost našich příslušníků dále pokračuje v neustálé odborné údržbě, modernizaci a opravě UVZ. Přípravy nejrůznějších terčovými situacemi na střelnicích, zabezpečení ubytování cvičících jednotek, přípravy prostorů, budov a ploch na taktické cvičení v otevřeném či uzavřeném prostoru, příprava terénních situací pro výcvik vozidel, respektive řidičů, výcvik ve vodě či ve vzduchu patří k všestrannému zabezpečení podmínek pro výcvik vojsk dle potřeb cvičících jednotek. Toto a ještě mnoho dalších úkolů a činností je naší každodenní povinností. Opravdový a skutečný cit a přístup k těmto nezměrným úkolům, pochopení pro potřeby cvičících vojsk, starosti o dobrou přípravu a o příznivé podmínky pro výcvik vojsk považujeme za základní součást naší práce a existence.

Další důležitou a každodenní činností naší jednotky je uzavírání ohroženého prostoru v době střelecké činnosti ve prospěch střílejících jednotek. Při střelbách s větší ráží munice musíme uzavírat a tím dokonce i omezovat civilní prostor. S tím úzce souvisí i zabezpečení a plánování bezpečnosti letového provozu

v době střelb nad územím Újezdu Březina. Dále dle potřeb a požadavků cvičících jednotek zabezpečujeme výcvik specialistů, v našem případě pyrotechniků.

Nemůžeš-li, přidej!

V součinnosti s pyrotechniky provádíme očisty dopadových ploch od muničních a jiných nežádoucích nebezpečných elementů. Realizujeme plány asanačních a rekultivačních opatření (ARO) ve VVP Březina v návaznosti na poskytnutí finančních prostředků. Po odborné stránce s civilní bezpečnostní agenturou spolupracujeme na ostraze objektů VVP Březina. Sezónní technikou v zimním období zabezpečujeme sjízdnost a schůdnost vybraných komunikací a prostorů posádky Vyškov. V koordinaci s nadřízenými stupni plánujeme a upřesňujeme využití výcvikových zařízení. V neposlední řadě kontrolujeme dodržování bezpečnosti a zásad pobytu vojsk ve VVP Březina s důrazem na protipožární, hygienická a ekologická opatření. K plnění těchto mnoha rozličných úkolů slouží jednotce velmi různorodá ženižijní, silniční a automobilní technika, která klade velký důraz na zodpovědnost jak v oblasti údržby a provozu, tak i na

odbornou stránku jejich uživatelů, respektive i na řídicí činnost hlavních funkcionářů roty. Rota údržby UVZ v odborných záležitostech VVP Březina spolupracuje s dalšími subjekty. Jedná se například o Újezdni úřad vojenského újezdu Březina, Provozní středisko nebo Vojenské lesy a statky ČR, s. p. a další. V určitých specifických případech i s orgány státní správy a územní samosprávy.

Příslušníci roty údržby UVZ jak z řad vojáků, tak i občanských zaměstnanců především dokazují každodenní činností znovu a znovu připravenost k realizaci nelehkých úkolů, které jsou před nás kladeny.

Na závěr bychom vás chtěli za celou naši jednotku ubezpečit, že budeme i nadále ve velké míře věnovat trvalou pozornost potřebám cvičících jednotek v našem prostoru a na našich zařízeních, respektive zdokonalovat podmínky pro rozvoj a uplatnění UVZ v rámci celé AČR, samozřejmě s ohledem a v návaznosti na příjem finančních a materiálních prostředků. Ne náhodou heslem naší jednotky je motto „Nemůžeš-li, přidej!“. Je to dokazováno každodenním přístupem nejenom k životu, ale i naší poctivou prací.

Vedoucí praporčík roty údržby UVZ
prab Vyškov nrtm. Libor Valda

VOJENSKÁ HASIČSKÁ JEDNOTKA PRAPORU ZABEZPEČENÍ

Vojenská hasičská jednotka (dále jen VHJ) je součástí Praporu zabezpečení. Posláním VHJ je chránit životy a zdraví osob a majetek před požáry, haváriemi a poskytovat pomoc při mimořádných technických či přírodních událostech. Mimo tyto základní činnosti provádí zabezpečení požární ochrany v prostoru vymezeném hranicemi vojenského újezdu Březina, dále všech útvarů a speciálních zařízení AČR dislokovaných v posádce Vyškov.

Neméně významným úkolem je i výpomoc VHJ při likvidaci požárů a mimořádných událostí v civilním sektoru. VHJ je k této činnosti vyzvána operačním střediskem HZS ČR kraje (jihomoravského a olomouckého) v souladu se zákonem a rámcovou smlouvou mezi Ministerstvem vnitra a Ministerstvem obrany o spolupráci v oblasti integrovaného záchranného systému.

VHJ je dislokována v budově hasičské zbrojnice, budova B26 kasárna Vyškov, akceschopnost jednotky musí být zabezpečena ve stanovených počtech příslušníků nepřetržitě 7 dní v týdnu, po dobu 24 hodin denně.

Jednotka je složena výhradně z občanských zaměstnanců AČR, stav jednotky je 1 + 24, tj. velitel jednotky a 24 příslušníků VHJ, kteří jsou rozděleni do 4 směn, střídajících se po 12 hodinách. Základní početní stav směny je 1 + 5, tj. velitel směny a 5 hasičů, zabezpečující jednotlivé služby (chemická, technická, strojní a spojová služba). Minimální fyzický stav jedné směny je 1 + 3 příslušníci VHJ. Velitelem VHJ je o. z. Jaromír Palásek.

Doba výjezdu jednotky k zásahu je stanovena zákonem do 2 minut od vyhlášení požárního poplachu operační službou VHJ.

Minimální vybavení stanice mobilní požární technikou je stanovené „Směrnici pro organizaci a činnost vojenských hasičských jednotek“, č. j. 5754-35/2004-3042, a Vyhláškou č. 53/2010 Sb. Další speciální vybavení VHJ je dané typem hasebního obvodu a požadavky na speciální zásahy jednotky. Jednotka je vybavena vlastní rádiovou sítí se stanicemi MOTOROLA a přes systém převaděčů (opakovačů) je pokryt signálem celý VVP v obvodu minimálně 20 km od základy.

Dále disponuje touto mobilní požární zásahovou technikou:

- cisternová automobilová stříkačka CAS 32 T 815 – 3 ks,
- cisternová automobilová stříkačka CAS 32 T 148 – 1 ks;
- cisternová automobilová stříkačka CAS K25 LIAZ – 1 ks;
- dopravní automobil DA 12 AVIA 30 – 1 ks;
- automobilový žebřík AZ 30 IFA W 50L – 1 ks;

- velitelský automobil Škoda FELICIA LX 1,6 – 1 ks;
- zásahové vozidlo UAZ 469 BI – 1 ks;
- přívěsná přenosná stříkačka PPS 12 – 1 ks;
- plovoucí přenosná motorová stříkačka VYDRA – 3 ks;
- plovoucí přenosná motorová stříkačka NIAGARA – 2 ks;
- motorová řetězová pila STIHL – 4 ks, HUSQUARNA – 1 ks;
- motorová rozbrušovací pila PARTNER – 2 ks, STIHL – 1 ks;
- elektrocentrála EC 2kW – 1 ks, EC 6kW – 1 ks;
- vyprošťovací hydraulické zařízení HOLMATRO TPU 20 – 1 ks;
- přetlakový ventilátor PAPIN 350 – 1 ks;
- člun nafukovací RIVER – 1 ks;
- motor k nafukovacímu člunu TOHATSU 5kW – 1 ks, TOHATSU 18kW – 1 ks; průmyslový vysavač STIHL SH 85 – 2 ks.

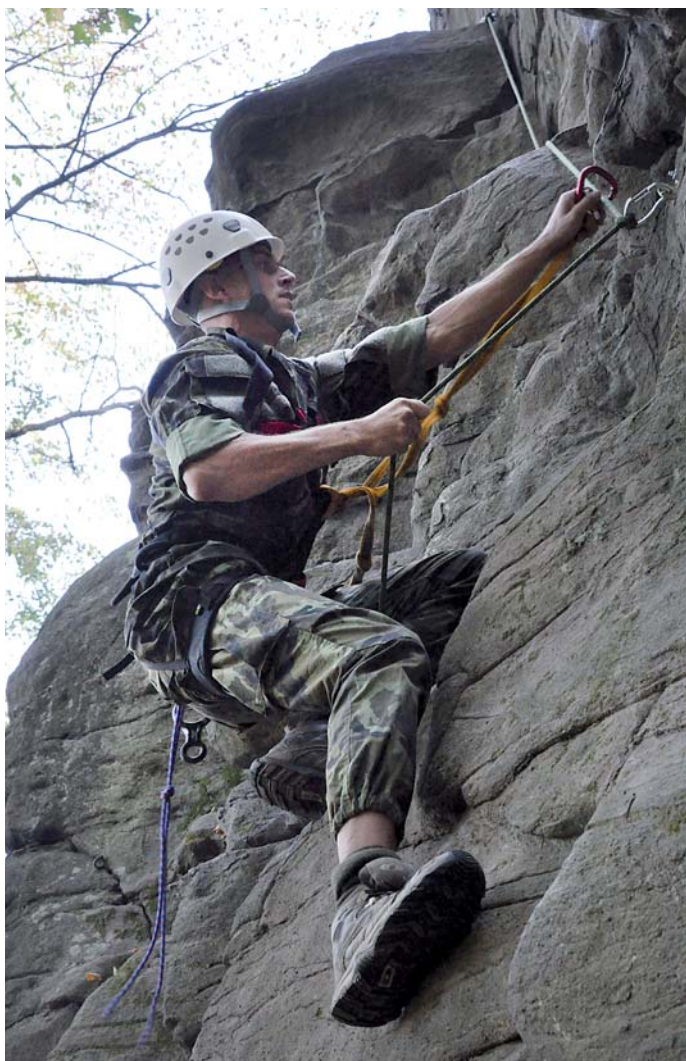
Statistika událostí VHJ Vyškov v letech 2007–2010

Rok	Počet událostí
2007	354
2008	198
2009	277
2010	295

Statistika událostí VHJ Vyškov do července 2011

Událost	1	2	3	4	5	6	7	Celkem
12 Požár	0	7	19	12	6	4	1	49
31 Povodeň, záplava, déšť	1	0	0	0	0	0	0	1
32 Sníh, námraza	0	1	0	0	0	0	0	1
41 Únik plynu	0	0	0	1	0	0	0	1
42 Únik nebezpečných látek – kapaliny	0	0	0	0	0	1	0	1
43 Únik nebezpečných látek ropných produktů	0	0	0	2	0	2	0	4
51 Technická havárie	0	0	0	0	1	0	0	1
52 Technická pomoc	9	14	5	3	1	4	4	40
53 Technologická pomoc	0	0	0	0	0	0	0	0
54 Ostatní pomoc	0	0	0	0	1	0	7	8
71 Ostatní událost – asistence	0	3	15	18	13	17	3	69
81 Planý poplach – EPS	0	0	1	1	3	2	2	9
82 Cvičný poplach, taktické cvičení	0	0	0	0	1	1	0	2
CELKEM	10	25	40	37	26	31	17	186

Text a foto: Jaroslav Palásek

SUMMER SURVIVAL 2011

Ve dnech 3.–7. října 2011 probíhal v posádce Vyškov mezinárodní přebor ve speciálním vojenském víceboji SUMMER SURVIVAL 2011. Závodu se zúčastnilo 18 tříčlenných družstev profesionálních vojáků z Belgie, Německa, Litvy, Maďarska, Turecka, Velké Británie a České republiky.

Summer survival je závodem tříčlenných vojenských hlídek, vyžadující vysokou úroveň tělesné zdatnosti, psychické odolnosti a bezpečné zvládnutí základních dovedností ve všech oblastech speciální tělesné přípravy a střelby z ručních zbraní. Trasa a úkoly závodu vycházejí z pohybu a pobytu vojáka v neznámém terénu při plnění úkolů v odloučení. Zařazeny jsou úkoly prověřující schopnosti jednotlivců pružně reagovat, logicky myslet a improvizovat, i schopnost účinně spolupracovat a komunikovat ve skupině.

Závodníky čekala střelba z ručních zbraní, orientace v terénu za ztížených podmínek a v noci, překonávání umělých a přírodních překážek, plavání a různé další netradiční a překvapující úkoly.

Jedenáctý ročník vyhrál 73. tankový prapor (družstvo B) z Přáslavic, který obhájil své loňské prvenství se ziskem 1 132,1 bodů. Na druhém místě se umístilo družstvo 44. lehkého motorizovaného praporu z Jindřichova Hradce s 997 body a třetí pozici si vybojoval tým z Turecka Naval special Force, který získal 991,8 bodů.

Text: kpt. Ing. Pavel Kočvara
Foto: Hana Jurčová

PF 2012

Vážení, kolegové,

predvánoční doba bývá časem bilancování, a zároveň zamyslením nad tím, jaký vlastně byl ten uplynulý rok. Asi se shodneme všichni na tom, že patřil opět k těm hektickým. Byl to rok ve znamení zvrátů a bohužel nás opět v jeho závěru opouští celá řada našich kolegů – odborníků, kteří za sebou zanechali kus pozitivě odvedené práce a jejichž letité zkušenosti nám budou zcela nepochybně chybět při plnění úkolů, které před námi stojí v následujících letech. Rád bych jim při této příležitosti ještě jednou poděkoval za jejich přínos pro rezort obrany, potažmo posádku Vyškov. Velmi si Vaši odvedené práce vážím.

Když se ohlédnu zpět, jsem rád, že mohu konstatovat, že jsme úspěšně překonali všechny překážky a splnili mnohdy složité úkoly v rámci výchovně-vzdělávacího procesu a výcviku, které byly před potencionál Velitelství výcviku – Vojenské akademie, jako největšího armádního centra profesní přípravy a výcviku s mezinárodní působností, v letošním roce postaveny. Za to Vám chci poděkovat.

Bliží se Vánoce, blíží se svátky klidu a já bych Vám všem chtěl popřát jménem svým a jménem všech svých kolegů, abyste strávili klidné a radostné svátky, obklopeni svými nejbližšími. Vždyť právě rodina nám vytváří to nezbytné zázemí pro naše kvalitní plnění pracovních úkolů. Važme si toho, že můžeme na rozdíl od našich kolegů, kteří plní své poslání v zahraničních misích, daleko od domova, být s těmi,

které máme rádi a načerpat fyzickou i psychickou sílu, kterou budeme potřebovat do dalšího roku.

V roce 2012 nás čeká celá řada nových úkolů, nových priorit, které pro nás budou důležité jak z hlediska mezinárodního, tak i z pohledu AČR. Věřím, že všichni jako jeden tým budeme směřovat k tomu, abychom i nadále nejen udrželi prestiž VeV–VA ve Vyškově, kterou si vydobila vysoce kvalitní přípravou vojenských profesionálů, ale i nadále ji zvyšovali.

Vážení kolegové, dovoluji mi, abych Vám všem popřál do nového roku mnoho zdraví, štěstí a spokojenosti nejen v pracovním, ale i v soukromém životě.

Velitel VeV–VA
v. z. plk. gšt. Ing. Rudolf Honzák, MSS

POSÁDKA VYŠKOV – PROFESIONÁL. Časopis příslušníků vyškovské posádky. Vydává: Velitelství výcviku – Vojenská akademie. IČO 60162694. Adresa redakce: Velitelství výcviku – Vojenská akademie, Víta Nejedlého, 682 01 Vyškov. Šéfredaktor: kpt. Mgr. Monika Nováková, mobil: 724 071 147, e-mail: novakova.vy@seznam.cz. Grafický návrh titulní strany, grafická úprava a typografie: Jana Bejdáková. Foto na titulní straně: Hana Jurčová, MO. Jazyková korektura: Mgr. Helena Němcová. Tisk: VydSk/OdKIT/VeV – VA. Distribuce dle zvláštního rozdělovníku. Registrační číslo: MK ČR E 11238. Nevyžádané rukopisy, kresby a fotografie se nevracejí. Elektronickou podobu časopisu Posádka Vyškov – PROFESIONÁL najdete na informačním portálu posádky Vyškov: <http://vev-va.ispovy.acr> a na internetu <http://www.vavyskov.cz>.